

BARS-HONT

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI- ÉS POLITIKAI HETILAP

Előfizetési árak: Égészre 10.—
Hónapra 3.—, negyedévre 2.50 pengő
Egyes szám ára: 20 fillér

Megjelenik minden vasárnap reggel
FELELŐS SZERKESZTŐ: Dr. KERSÉK JÁNOS
FELELŐS KIADÓ: BARTHA PÁL

Szerkesztőség és kiadóhivatal Léva.
Telefon 98.
Kéziratokat nem örnékn meg.

A Nemzetvezető

„1944. november 4. Szalasi Testvér esküte. Hely: a Királyi Palota fehérmárványterme. Miért itt? A Nemzetvezető a Magyar Szent Koronára esküdt fel, az országgyűlés két Házának jelenlétében.“

Jegyzeteimben mindössze ennyi áll egy nem is egészen zavartalanul végighallgatott rádióközvetítés eredményeként. Újságközlemény vagy egyéb értesítés még nincs kezemben, a krónikát tehát nem bővíthetem, de a sebtiben rótt szavak minden újabb olvasásra meghatnak, s komor egyszerűségükkel megdöbbentenek. Az emlékezet is segítségül siet néhány felejtethetetlen mozzanat felújításával. Ennyi pedig teljesen elég. Mert Szalasiról érdemben szólni csak az ő szuggesztíójában élő lelkülettel és stílussal lehet, tehát egyértelműen, pompa nélkül. Még a betűn is csupán egyetlen dísz esillanhat meg: a becületesség ki nem hunyó fénye.

„Ebben az órában a bolsevikok hordák Budapesttől 20 kilométernyire vannak — így kezdte a közvetítés. Ágyutüz reszketteti a falakat és százerek szorongó szívét, a Nemzetvezető pedig az esküt mondja, nyugodtan, férfiasan, pánik nélkül: „Magyarország függetlenségét és területét megvédem“. A főváros mellett már ott a gyilkok, a pusztulás, az agónia, a halál, a Haza szíve mégis megnyugodva, biztosan, rettenetesen ver, s egy-egy dobbanás ujból meg ujból a Nemzet életét hirdeti.

A magyarság nem először választ vezért magának, hogy megoldhassa léte vagy nemléte kérdését. Ugyáztíz történelmi sorsunk az, hogy mindenhol veszélyes helyzetben legyünk és a bölcsöből is nyitott sirra essen tekintetünk. A honfoglalást Verszerződés előzte meg, hogy a választó Vezér és a választó Nemzet tisztán lássa a felelősség, az út és a cél határait. A Verszerződés misztikus valóság a közepkorban s a további századok folyamán a Szentkorona szimbólumában és eszméjében teljesedett ki s öltött keresztény, európai, modern formát.

A Hungarizmus nemcsak a jelen sorskérdéseinek feltáró és megoldást adó rendszere, mélyebben és kemény önkritikával a történelmi, az évszázadok folytonosságában egy és oszthatatlan magyarság szintézise is. Így érthető, s a Hungarizmus szigorú következetességéből levezethető az a kö-

vetelmény, hogy a Nemzetvezető a Szentkorona és az Országgyűlés színe előtt tegyen esküt, s a halhatatlan, a múlt, a jelen, jövő folytonosságában örök Nemzet szuverénitásának szimbólumával szembenézve vállalja a felelősséget meg a szolgálatot.

Ujabb két mozzanat. A Hungarista erkölcs Vezérre, vezetőre, nagyra és kicsinyre a feladat mértékével egyenes arányban rója ki a felelősség és a

szolgálat mennyiségét. Ez az erkölcs biztosíték arra, hogy a Nemzetvezető a Nemzet szolgálatában meg nem lakod. Meghal, de el nem fárad soha. De biztosíték arra is, hogy a szent Haza csak a Nemzetvezető halála árán halhat meg, a Nemzet vére csak a Vezér vérenek kiontása után folytható el. Ez és ennyi új Verszerződésünk értelme. Ezt és ennyit jelent üdvözítő szavunk: Kitartás! Éljen Szalasi!

VASÁRNAP

A DEBRECENI CSATA.

Mikor e sorokt írjuk, a debreceni csata a magyar-német seregek győzelmével már véget ért. Az összehozott jelentés megállapítja, hogy a feladatot a legvalóságosabb szakértő éppen október 15-én s a rákövetkező napon érte el, a továbbiakban pedig értékei az ellenfelek harcászati törekvéseit, beszámol a szovjet- és román csapatok veszteségeiről. Bennünket most az utóbbiak nem érdekelnak. Sokkal inkább kíváncsiak vagyunk arra, hogy van-e, vagy lehet a hadászati jelentősége a győzelemnek távolabbi vonatkozásban, a hogy a hadviselés szempontjából milyen hatások várhatók a magyarság megátartásában.

Hogy a harcok a Duna Tisza térségbe csúszhattak át, annak két fő oka van. Az egyik német vonatkozásban áll meg és pedig: a német hadsereg tervszerű nagy visszavonulása után sorozatos szabotázsek és árulások miatt nem kapcsolódhatott meg a 30 keleti hosszúsággal tágan jelölhető s az európai védelem tekintetében kedvezőbb sávon. Julius 20. megmutatta hogy szabotázsek még a Védérből is megeshetett, a későbbi események: a balti, a lengyel, a magyar törzsek s a Balkán népeinek lelki meghasonlása, határozatlansága, s azután a finn ésszeropparadás, a román és a bolgár árulások viszont több száz kilométerrel lökte, szinte kényszerítette nyugat felé az orosz páncélosok ezreit, s velük a bolsevista lötszökeget.

Házánk megpróbáltatásának másik oka honvédségünk korszerűsége s a ki nem érzett fegyverzet és a már említett belső meghasonlás. Magyarországot a természet is egy óriási sünálisanak teremtette. Rajtuk állott, hogy túlságú kemények és szurkosak legyének.

Hát nem voltak kemények, sem szurkosak. Sőt egyáltalán hiányosak.

Itt ezen a ponton megunkává kell tenünk egy tiszta, egyszerű, világos igazságot: az angolbarátok, ezek a mániások, minden ember értelmét megcsúfoló ún. és közvesztéses hülyék legalább jóhiszeműségüket és valóban „örösű“ magyarságukat igazolhatták volna avval, hogy minden erejüket, hatalmukat — be soká voltak hatalmon! — a honvédelem felzárkóztatására, a haza védelme kiépítésére, a honi front, a termelő munka, a légóttalom megszerzésének szolgálatába vetik be. Nyilvánvaló. Hiszen az egymás ellen harcoló két kolosszus: a nemzetiszocialista német és a bolsevista orosz között puhának maradni, az élet-halálharcot vívók között saját tántni, s remegő ajkkal nyilatkozatokat sajnálni arról, hogy mi semmit sem akarunk bántani,

senki országát nem óhajtuk, mi jó, engede mes, szótog: d gyerekecskék vagyunk s ün nepélyesen bocsánatot kérünk, hogy élni me részeltünk, egyébként is, mi csak beszéltünk a revizióról, dehogy is gondoltuk komolyan, most is csupán egy kis ébád utáni pihenést szeretnénk, szunyókálással és némi hortyogással, további terveink sem több, mint egy bakás uszonna habos kávéval, némi teccséséssel, kuglóffal et cetera, et cetera... Tehát a két verekedő között ott lötyögni nyilván, totyokosan, csontatlanul, egyet jelent a tétlenül való kupán ütötéssel, s a kasztyúk temetkezési vállalatánál a hullá szerepkör betöltésével.

E sorok írója megszokta, hogy szavai egyértelműek legyenek, stílus gondossága kiterjed arra, hogy se többet, negyobbat, se kevesebbet, színtelenebbet ne mondjon annál, amit mondani akar, s amiért a felelősséget egész lélekkel vállalja. Mikor a Haza balsorsának szorgalmas műveit hülyéknek nevezte, a szóban ökölétesen hasznosított pathopsichológiai ismereteit, de megdöbbentően volt kénytelen utáni arra is, hogy a hülyék egybékített jámbor fajzata körében újabb variáció, az ún. és közvesztésesek változata jelent meg.

Közudomású, s ha egyesek esse nem is éri fel: a börtönkora tapasztalhatjuk, hogy mert semmit sem cselekedtünk, a baj már bennünk tapos. Az angolok hó barátja egyszerű meglepő ésszerűen azt mondja: „szavakkal nem lehet mecsillítani az orosz tankokat.“ Hibátlan, teljesen értelemszerű gondolat. Kénytelenek vagyunk felkiáltani, Kazinczyval szólva felsikoltani a gyönyörből: Nahát, hogy némelyik ember milyen okos! Lenyűgösítő! Kisebbszomban — kellemetlen dolog — arra rasmólni, ejnye, ejnye, hisz éppen az angolok oroszoknál is ott, hogy ma nincs elég, és nincs korszerű fegyver. Ki az oka, hogy őt és alatt bankettek, vacsorák, tivornyák, rangos-gangos társadalmi puccs, szobtatás, iutógés folydogált, de becsületes munka nem? Anyit viszont minden objektív humanitásnak el kell ismernie, hogy hányasatában is van olyan idegőző résztvevő mint akár a Don, akár a Duna mellett a hercekből...

Parsis vannak durva, nem differenciáltan gondolkodó emberek, akik azt mondják, ha nincs tank, készítsük ki, de készítsük is, ha nincs fegyver még inkább álljunk a szövetség hiúságot, s harcoljunk a jó német fegyverrel és a magyar becülettel.

Merthát értük meg és ebben kifejeződik a debreceni csata tanulsága: a háború általánosságban a sáró fejzeithez ért el. Ellen-ségeink helyzete semmi téren, semmi vonatkozásban nem kedvezőbb a miénknél. Orosz

Mindenki csak annyit ér, amennyit a Haza érdekében áldozott, hasznosat dolgozott!

viszonylatban pedig még megjegyzendő az, hogy már kiváló jelek mutatják: a szovjet valószínűleg Magyarországnak találta meg a maga Stalingrádját. A mi, és csakis a mi kitarasunkon, elszántságunkon múlik, hogy a bolsevik hordák halálmezejé legyen ez az Alföldünk, a hogy a Rím egy közel időben összeomoljon. A német hadsereg győzelme bizony, a magyar erők teljes bevetése azonban a gyorsabb és teljesebb győzelmet igéri.

Ismétljük: a helyzet, fordítottan, igen-igen hasonlít az 1942 novemberihez. Az orosz Kutyasura a Balkán, Stalingrádjá Hazánk, a voronyessi sztrófilának Dukla felel meg, Moszkvának Keletporoszosz. A visszajáró vett összehasonlítást tovább bővíthető. A külsőség az, hogy ma már az utolsó szók hangzanak el. S mert nem vesztettük a háborút a válogók napjainak, más: az u'ó'só órában, az egyelőre látszó örök összecsapásban a győzelem minden feltétele ismét a kezünkbe került. Rajtunk áll, hogy sem gyvaság, se leunyás el ne vegye tőlünk a diadalt. Am a hungarista lélek biztosított arra, hogy gyávák és esztelenek ne szólhassanak bele sorsunk alakításába.

E cikk a multheti számból technikai okok miatt kimaradt. (Szerk.)

FRIEDRICH ZEITLER.

1944 november 5 én a lévai kórházban meghalt Friedrich Zeitler szanitéz, a Német Véderő katonája, kedves Barátom és Bajtársam.

Légiáriod alatt, cigarettaszó mellett ismerkedtünk meg. Kezdetben alig-alig értettem a müncheni öreg fű gyors, furcsán bájos beszédét. Jömagam csak gyötöröm a német nyelvet, s bizony eleinte kézzel-lábbal többet érteztünk mint szóval, de a szív akarata minden zavaron átsegített. Október 15 én délután vagy másfél óráig voltunk együtt: bajtárs maradt az árulás szegényében is, de az elszántságban is. Szava nem zava volt, mintahogy az enyém az én nemzetem; mi harcolunk tovább, keményen, kitartóan, egymás mellett és egymásért.

Nemzetiszocialista volt és büszke rá, hogy nemzetiszocialista. Munkás, egyenes, vidám férfi, egyszerűen szólva, tetőtől-talpig német katona. Ellenségnek ellensége, általában ellenfélnek szembeforduló ellene, bajtársnak pedig bármily áldozatra kész bajtárs. Áldozatvállalása lelt közvetett oka falálának is. Egy haladó Kamerádnak kellett megmentő vért adni, és Friedrich Zeitler, a vért adó, fertőzés következtében életével is áldozott a megváltó harcban, mely a Magyar Hazáért dúl. Így lett ő is sok ezer társával együtt a halálban tiszteletbeli Honvéde e hazának, méltó arra, hogy ezereves történelmük hős Honvédei között megjelenjen, mikor Isten angyala az igaz és áldozatos Magyarok sorakozóját fujja meg kürtjén.

Felesége, kilenc éves kislánya és négy esztendő fia-cskája siratja most gyötrelmes szomorúsággal Fritzniket. Gyászuk azonban a mi gyászuk is, mintahogy fájdalmuk sem magános. Velük vagyunk, velük maradunk a könyvezésben, a jelen gondjaiban, de a jövő reményeiben is.

Mert Friedrich Zeitler halála jelkép lesz nekünk. Jelképe, hogy a veráladozat, még ha álnok fertők, aljas szépség hiabavalóvá akarja is tenni, végeredményben győzelemre vezet, mert bár elhull az egyén, megmarad a nemzet, a magyar, a német és földrésznünk minden nemzete, megmarad a nemes vér áldozatának eredménye: a szebb Európa.

Alaksza Ambrus.

A Nyilaskeresztes Párt hírei

I. Tekintettel a nehéz szállítási viszonyokra, hogy a személy és tehergépjármű kihasználatalanul ne költsékedjenek, minden férőhely, súly és rakterület kihasználása és a közúton megsegítés érdekében tudomásu'vétel végett közlöm az alábbiakat:

1) Minden személy és tehergépjármű tulajdonosa, tekintet nélkül a gépjármű férőhely és teherbírására indults e 8 órával tartozik bejelenteni a Nyilaskeresztes Párt

helyiségében (Díát Ferenc u. 9. sz.), hogy gépjárműre mikor és hová ladal, hány férőhely és mennyi rakomány, vagy terület maradt kihasználatalanul az el- vagy visszautasánál.

2) A Nyilaskeresztes Párt megbízott közege utasait igazolványt ad, hogy a gépjármű tulajdonosa jelentkezett és a személy, vagy áru, esetleg türesen maradt helyére, az ott bejelentett igénylők közül kijelöli azokat, akiket, vagy amely árutat a gépjármű tulajdonosának még readittatási helyére vagy vissza kell szállítani. A rendelkezési hely, vagy a gépjármű végelja vagy valamely utbasó helység is lehet.

3) A gépjármű tulajdonosa az így szállított árutakat, vagy személyeket a miandkor érvényben lévő szállítási fuvardíjakat számíthatja fel. Ez az utast vagy a szállított terheit. Városvasút.

II. A város közönsége részére a Városháza nagyteremben minden szerdán este 6 órákor előadást, városzervezési ismertetést és közérdekű panaszfelvétel tart a Nyilaskeresztes Párt. Propagandaszó.

KÜLÖNFELÉK

Bombakárosultakért!

A vármegyei Társadalmi Egyesületek Nemzeti Egüttműködése Körenek gyűjtése a Bars-Hont kiadóhivatalába:

eddig: 54.670.99 pengő.

E heten a következő adományokat kaptuk:
Özv. Hoffmann Istváné 20, N. N. Léva 20.

E heti gyűjtésünk 40 —

— 1938 NOVEMBER 10. Mígható és örömettel érsekkel ujongó hangu'atási ídési felteknünkben ez a dátum: Léva felszabadulási napja, amelyet egy városi statuum a felszabadult város örök ünnepevé avatott: Léva fogadalmi ünnepe. 1938 november 10 én napsugara derdős és volt, a természet is velünk ünnepeit. Ma felleges az ég, de mi szent hittel hisszük, hogy kiderül még a magyar égből és minden magyar vidékre el fog jónni a „november 10 ieteje”. A háború uteme nem engedti a hangos és künséges ünnepeket, így Léva ma csak bensőséges lélekben ünnepeit, a lelket díszít fel ünnepi örök magyar érzelmekkel s szivének minden dobbanásával ama magyar testvérel felé fordul, akik most szintén úgy várják a Magyar Feltámadást, mint Léva vária husz éven kezzező. Isten akaratában meggyozodva hirdesztjük, hogy a Feltámadáshos Nagypnteken keresszül viss az ut! — Pnteken délelőt kilenc órákor minhárom felekezeti templomban tartott istentiszteletek keretében emlékezett Léva város közönsége a felszabadulás évfordulójáról. Az istentiszteleteken megjelentek a katonai és polgári hűségok képviselői s a honvédség is. Az egyházi szónokok a város felszabadulásáról emlékeztek beszédeikben. A rk. pébánia templomban Szalay Jónó plébános helyettes beszédsében kiemelte, hogy a mai gondterhes időkben nem rendezhetünk ujongó ünnepeket, mert a magyarságot a Haza sorsa foglalkoztatja s lelkünk a menekülők lelkeivel forr ószag egy órában. Az örök magyarság sorát a magyar nép áldozatkészsége és tettekrészsége volhat meg. A magyar társadalomnak át kell alakulnia, a széthúrást az egyfórradásnak és testvérel szeretetnek kell felváltania. A mai megpróbáltatásban világszerte harc mérkőzik s ebben a harcban Szent István országa a kereszténységgel áll vagy bukik. A szentbeszéd után lélekbe hasító érzéssel száll fel az ósregi magyar fohász: Boldogságony anyák...

— ZACHÁR ADÁM LÉVAI PLÉBANOS.
A lévai plébános statuumra értesülésünk szerint nyocan pályázhat, akik közül a kegyur választása Zachár Ádám lekári plébánosra esett. Zachár Ádám személyét nem kell bővebben méltatnunk a lévaiak előtt. Baramegye szűdötté, Léván végezte középiskoláit, lelkes magyar ember és a megyei közélet munkása. Szónoki képességének számos ünnepi alkalommal jelölt adta már Léván. Kinevezése a lévai egyházközségben osztatlan örömet kellett.

Amit még meg kell írni

Vigyázzunk magyarok, hogy most, a háború döntő idejében ne veszítsük el a fejünket, mert Hindenburg már az előző háború elején megmondta, hogy az gyöz, akinek az idegei tovább bírják ki. Igaza is volt! Talán még soha annyi remhír nem gyötörte az emberek idegeit mint mostanában. S vannak emberek, akik megesküdnének rá, hogy az amit mondanak igaz, mert egy olyan uriaszonytól hallották, akinek a ferje... stb. Tehát az uyn van, hogy az Alföldön volt egy fogolytábor, s abban másfélmillió muszka fogoly, akiket most kiszabadított az orosz hadsereg s nyomban fel is fegyverezte és harcba vetette őket, stb, stb Erre azt válaszoltam, mondja meg annak a befentes hölgynek, akitől ezt hallotta, hogy nem egészséges az agya. Igaz, hogy ezt népiesen, rövidebben fejeztem ki. Hol van a világon másfélmillió fogolytábor és hogy lehet pár óra vagy pár nap alatt másfélmillió tömeget felszerelni? A közelműtban hallhatuk a rólunk szóló rémnirkeket. Léván azt beszélték, hogy Ipolyságon partizánharok dúlnak. Vámosmikoláról telefonon arról érdeklődtek, hogy mi van Léván mert ott az a hír járja, hogy Lévat a partizánok ommá löttek. Budapest es Léva között soha nem látott autóforgalom keletkezett. Budapestről Lévárá menekültek, a már előbb itt meghuzódók vissza „menekültek” Budapestre, mert jobban megijedtek a partizánoktól, mint a Budapestre hullatott bombáktól. Léva város hirdető altiszje dobol az utcákon. Az utcazene szalad, hogy meghallgassa a hirdetőmenyt. Egy hölgy emeleti ablakból látja a futast, elküljta magát, jaj itt vannak az oroszok, már menekül a nép! Azt is halljuk, hogy egyszek már be is csomagoltak, menekülésre keszen. Így terjesztik mesterségesen az idegességet, a hisztériát, ebben a városban, ahol egy Alföldről menekült megállapítása szerint a „legötétebb” beke van! Vigyázat magyarok, ne erőltessék mesterségesen az idegeinket, mert még szükség lesz azok erejére.

Rossz szokást vetek fel Léván a kerékpározás. Gyakran felkapnak az aszfaltjárdára és veszélyeztetik a gyalogjárók testi épséget. Vannak olyan emberek is, akik még az elsőütés igéjén is az aszfalon kerékpároznak. A minap egy este a Felszabadulás-utja aszfaltján nót gyalog egy kerékpáros. A nő a kerékpár alá került, felhasította a labaszárát, eiszakította a harisnyáját. A kerékpáros felkapott a gépre, a bocsnatkerés helyett pedig azt mondta: No, nem történt semmi — és azzal tovább robogott. — és azzal tovább robogott. — és azzal tovább robogott! — és azzal tovább robogott!

A lévai irlalmas növérek önként jelentkeztek a menekültek konyhájába. Letették a fehér fátolt és kendőt köntöttek a fejükre, foglyúrköztek és néki láttak a dolognak. Föznek, mosogatnak, surolnak, konyhat takarítanak. Azt tartják, hogy ez is a tanításhoz, neveléshez tartozik. Megmutatják, hogy kell faradozni a raszorulo nemzet-testvérekért!

A lévai asszonyokat összehívta a város gyűjtés megkezdésére. Elmaradt csak orvosi bizonyítvánnyal lehetett igazolni. Az asszonyok ott voltak, de az összehívók nem.

— A LÉVAI ÁLLAMI KORHÁZ SEBESÜLT HONVÉDEI ezton köszönik meg Léva és környéke egyesületeinek a szervezettnek szeretetadományait.

— A TÖRVÉNYHATÓSÁGI BAJTÁRSI SZÓLGÁLAT I. hó 16-án délután négy órakor a főszoftgábirói hivatal tanácsstermében (Vármegyeháza) rendezést tart.

— MUNKÁSJOGVÉDŐI MEGBIZÁS. A földművelésügyi miniszter az ipolyvási járás és a vámosmikolai járásbírósgé területére a földm. miniszterium keretében szervezett Munkásjogvédő Bizottság központi irodájának megbízottai teendőinek ellátására dr. Dombai Mihály ipolyvási ügyvédet bízta meg. Feladata a gazd. munkások és családok részére munkaszüneti díjakat vitás ügyekben ingyenes jogi tanácsot a jogvédelmet nyújtani.

— SZERDÁN MEGKEZDÖDÖTT A NEMZETKÖZI Párt ideológiai előadásorozata a Városi háza nagytermében. Alakosa Ambrus székfő és propagandavezető a hungarizmus kialakulása eseményeivel foglalkozott. Dr. Varga Sándor meggyesvölgyi helyettes a P. x. Hungaricist ismertetve. Horváth városvezető a nemzeti szocialista városzervezés lényegere mutatókat lát. Sijjós az igen értékes előadásokat épp azok nem jöttek el meghallgatni, akikre ráférne egy kis nemzeti szocialista nevelés. Az előadások minden szerdán d. u. 6 órakor folytatódnak.

— SZEMORVOS Dr. Mészár László kórházi főorvos rendelését a dr. Guba-féle rendelőben a jövő héten d. a. megkezdi.

— MAGYARORSZÁG NEMZETVEZETŐJÉNEK MEGSZÓLÍTÁSA irásban és szóban: „Nemzetvezető!”, magánérdeklődésben bárki a „testvér!”, pártban a párttagok a „pártvezető testvér!” megszólítást használhatják. Britikón a címzés: „Nemzetvezető!”, „Pártvezető” vagy „Széles Ferenc testvérnek”.

— A SZKEKE JELENTÉSÉ AZ 1943-44 ÉVI KULTURÁLIS MŰKÖDÉSÉRŐL. A Magyar Városnapban Varga Imre központi titkár ismertette a SZKEKE elnöki évi működését, a részletesen beszámoló a letelt munkaeredményeiről. Mit akar a SZKEKE? — veti föl a kérdést, s a feltevést a következőkben adja meg: „Azt akarjuk, hogy az északi nyelvihatár elait jól szervezett magyarság álljon, s tagjainkat a magyar kultúra s a nemzeti öntudat minden képzelt és szellemi és anyagi eszközével felvértezzük. Azt akarjuk, hogy az öntudatában megerősödött magyarság gazdag kulturális cselekvő életet éljen.” A továbbiakban hangsúlyozza a magyar szellemi közönség szükségét, s említi hogy mások nemzeti öntudatát veszélyeztetni akarják. A beszámoló közli a vezetőség és a tisztviselők névsorát, ismerteti a SZKEKE szervezetét és részletes ábraképet nyújt a végzett SZKEKE munkáról és a munka eszközéről. — A SZKEKE, mint az egységes magyar életszemléletet hirdető magyar szervezet, szoros kapcsolatot tart fenn a tanácsokkal, melynek tagjai között igen sok SZKEKE munkás van.

— A LÉVAI ÁLLAMI KÓRHÁZ SEBESÜLT HONVEDEI I. hó 17-18-án kispuska lövészeti rendezetek, melyben a kórház orvos és tisztviselő kara is részt vett. Eredmények: 1) Gál Ist. svv. órm. 94/10 p. 2) F. a. c. orvosjelölt 86/10 p. 3) Lúcsacs honvéd 88/10 p. 4) Dabócsy hdp. órm. 85/10 p. 5) D. Fata orvos 79/9 p. 6) Kissai tanácsos 77/9 p. Összesen: 1) a honvédek, 8 az csapata 578/68 p. 2) az orvosok és tisztviselők 8 az csapata 539/65 p.

— JÖVEDELMEZÉS AD A TÖKMAG. A takarmánytörvények a magja rendkívül értékes ipari nyersanyag. A tökmagból igen hideg minőségű növényi olajat gyártanak. Ez az alapanyaga mind az étolajnak, mind pedig máz időben oly rendkívül fontos vegyipari gyártmányoknak. A tökmag gyűjtése szép mellékterületet biztosít minden gazdának. Ezenkívül előszörű hasznos kötelessége is mindenkié, hogy a külföldi száradék-nyersanyagot kiválóan pótoló tökmagot a magyar ipar rendelkezésére bocsássa. A tököt nem érdemes megvárni egyáltalán megvárni az állatokkal, mert igen sok állat nem tudja megemészteni a tragyabát. Ne takarmányozzuk fel tehát magjával a takarmánytörököt, hanem a magot gyűjtsük és adjuk el a Hungyarsági borsos helyein. A tököt nem szabad felválni, mert azsal a magot is megsejthetjük, hanem azt fel kell törni. Esztán nyomban

kibeszűk és a magvakat a kocsonyás résszel együtt dézsiában tisztára mossuk. A tiszta magot ponyvára terítve azonnal meg kell szárítani, nehogy megpenésedjenek.

— ZAVARÓ REPÜLÉSEK NEM KELL KIÜRITENI A TÖMEGFORGALMU HELYEKET. A hivatalos lap közölte a honvédelmi miniszter rendelkezését arról, hogy zavaró repülés jelzése esetén nem kell kiüríteni a tömegforgalmu helyeket, tekintet nélkül arra, hogy az ott tartózkodók számára rendelkezésre áll-e óvóhely. Hatályon kívül helyezte a miniszter azt a régebbi rendelkezést is, amely szerint a közönség tudomására kell hozni, hogy zavaró repülést jeleztek.

— VÁRMEGYÉNK 1945 ÉVI KÖLTSG. VETÉSE. I. Hattartási alap: 782542 P. szükséglet, 33095 P. fedezet, 749447 P. hiány. II. Nőgyűjti alap: 316129 P. szükséglet, 15600 P. fedezet, 300529 P. hiány. III. Pótadót igénylő többi alapok: 102567 P. szükséglet, 40698 P. fedezet, 61869 P. hiány. IV. Pótadót nem igénylő többi alapok: 959284 P. szükséglet, ugyanannyi fedezet. As I, II, III fejezeteknél mutatózó hiányok vármegyeyi pótadótól fedezendő. Figyelemmel az állami föld, has 5 százalékos kereset — társadalmi — tantsime és eszményi házádnak Léva megyei városban kivetelt 496085 P. és a kis s nagyközségekben kivetelt 2411039 P. Összegére Léva megyei városban 237 százalékban a kis- és nagyközségekben pedig 411 százalékban állapította meg az alsóház. Az indokolás megállapítja, hogy a legmészebbben meg takarékosság személnél tartásával a költségvetésben csakis oly összegek vannak felvéve, amelyek egyrészt a feltehető rendelkezések teljesítéséhez, másrészt pedig az önkormányzat vitelének zavartalan biztosítását s a vármegye javainak épésben tartása, közhasznú intézmények támogatása és a vármegyére rótt szociális feladatok megoldása használatlanul megkövetelték.

A Lévai Magyar Testvéri Munka

közi, hogy a bombakároztuk és a Vöröskereszt részére az alábbiak a háború idejére havonta fizetendő alábbi összegeket ajánlották, fel:

Zorád Ella és Pátery Margit gyűjtőívén: D. Diványi József 6 pengő, Míták Erzsébet 2, Zorád Nátália 4, özv. Dávid János 4, Nagy Árpád 2, Rischmann József 2, Lengyelalussy István 6, Barkai Ferenc 2, id. Lukács Lejos 2, Juhász János 2, Mayer János 2, Baba János 2, Valkovics István 2, Borcsányi Lehel 2, özv. Billus István 2, Miskó István 2, Vida János 2, Pukan Marton 1, Hith Károly 2, id. Kanizsai 2, Szabó Blána 2, özv. Simcs János 2. — 50, Tóth Sándor 2, Puinger János 1, Valentik Mihály 2, özv. Dörzsa Sándor 1, Koczor József 2, Lohotky Pál 2 pengő. Összesen: 61 50 P. Továbbá júniusi Tóth Blána 2, augusztusi Dr. Tóth János 5, Sabó János 2, Sabóné 2, Miskó Sándor 5 pengő.

Baranya Sándor gyűjtőívén: Baranya Blána 2 pengő, özv. Doka István 2, Sütös János 2, Mikus Margit 2, Breyer József 2, Rizner Anur 2, vitás Horváth Imre 2, Kovács József 1, Hargittai György 3, Krammer József 2, Toldy József 3, Bitya János 2, Sieglér Károly 3, Vrabel Vilmos 2, Spányics 2, Koczor Imáné 1, Lázár Lajos 3, Lohotky Pál 3, Miklósi Blána 4, Kusár Mihály 10, Lohotky István 2, Paterki Sándor 1, Kasz József 10, Szoletánszky József 2, Csuvára Pál 2, Buzák Károly 1, Pakodi Károly 3, Spányics Rudolf 1, Tar Mihály 1, Szakál János 3, Sütös Ede 5, Sitanko Főrián 6, Mészáros László 1, Siedák Lajos 1, Bonyó István 1, Brunck István 1, özv. Szoletánszky Mátys 2. — 50 Lukács Gyula 1, Lukács János 1, Botka János 1, Székely László 2, Borsényik István 1, Borsényik József 2, Abaszky Lajos 4, Horváth László 4, Kolár István 4, özv. Léva 1, Horváth János 1 pengő. Összesen: 116 50 P.

(Folytatjuk.)

A kolozsvári Mátys-szobor előtt

Mit mond az „Ellenzék” drámai vezércikkében nekünk?

„Elnéptelenedtek az utcák. Befejeződött a távozkók költözése, megtörtént az önmagukkal való leszámolás. Azok, akik itt maradtunk, elkészültünk arra, hogy még nehezebb napok v. radnak ránk. Az otthonmaradtak között nincsen társadalmi, vallási különbség, mert Erdély szívében, mint mindenütt, egyek akarunk maradni, s ahogy a Mátys-szobor előtt megállunk, önkéntelenül is felelevenedik emlékeztünkben hogy négy estendő alatt hány zajos ünnepszeg zajlott le az igazságos királyi monumentális emlékműnél. Hány ünnepi szónok tett hitvallást a lelkesedni tudó tömeg előtt arról hogy Erdély megvédjük, hogy szívének utolsó dob máig kiart Erdély és az erdélyi gondolat mellett! Milyen megdöbbentően szomorú és groteszk vézése a sorsnak, hogy ezeknek az ünnepi szónokoknak nyoma sincsen már. Elfelejtették teljesíteni a nagy hangon adott ígéretekét és mi nem is akarjuk beváltani a könnyelműen kibeszélt erkölcsi vállót.” (hmb.)

— FELHIVOM AZ ÉRDEKELT HATÁRSZÉLI KETTŐSBIRTOKOSOKAT, hogy a 562200—19 1940 sz. honv. min. rend. értelmezésben a határzónai utligasolványokat dec. 15 ig kell kiállítani. A kérvényeket a m. kir. rendőrség lévai kapitányságánál a fent megjelölt időpontig kell beértesíteni. Csatlolni kell az illetékes szlovákiai községi előjárás által kiállított bizonyítványt, hogy a kérelmező ott saját kezűleg földingatlanon rendelkezik és 1 db. fényképet. A kérevezetelt kérelmeket a rendőrkapitányság nem vezeti figyelembe. Léva, 1944. október 23 án. A kapitányság vezetője: dr. Kocsis Béla s. k. m. kir. rendőrtanácsos.

— A MODERN HÁBORÚ, amelynek jellegét a gyorsan mozgó gépsített csapatok s a légi erők nagymértékű harcbevetése adja meg, gyakran teremt olyan helyzeteket amikor nagyobb területet kiürítése válik szükségessé, anélkül, hogy erre az ellenség nyomása láthatóan okot adna. A működő hadsereg mögött mindig szükség van egy 50-60 kilométeres kiürített sávra, hogy a harcoló csapatok úgy kiüríthessék és mozgathassanak, hogy a polgári lakosság ne akadályozza őket s viszont ők ne fenyegetnek a falvak és városok lakóinak elbirtokosságát az ide oda hullámzó harcok közepette. E mellett az ellenséges légi erők még a harcerektektől jelentősebb távoliságra lévő területek polgári lakosságának is súlyos károkat okozhatnak, oktatással volna hát őket ilyen veszélyeztetett területeken védelemlül hátrahagyni. Egyes területek kiürítése tehát nem azt jelenti, mintha a szóban forgó országgrészeket feladói szándékoztuk, csak azt, hogy a polgári lakosságot kivonjuk a háború események által veszélyeztetett részektől. A harcoló katonaság felé is megnyújtogató hat az a tudat, hogy hozzátartozóik élete nem forog veszélyben s a harcok ide oda hullámzása következtében még ideiglenesen sem kerülnek az ellenség kezére. A menekültektől természetesen az államhatalom messzeemenően gondoskodik, elhelyezkedésükre biztosítja s ha bizonyos tekintetben is le kell szállítani igényüket, a sikeres harc érdekében ez nem lehet nagy áldozat. Magától értetődő, hogy a menekülteket befogadó országgrészek lakosságának szintén kell áldozatot hoznia, hiszen ma már az ország egyetlen pontján sem lehet olyan nyugalmisan és bőségben élni, mint régebben. A győzelem érdekében hozott emes áldozatot azonban annál szívesebben kell megadni, mert ha sors kerdt is területek polgári lakosságának elköltöztetésére, a kiürítés csak ideiglenes jellegű s az elhagyott területekre előbb vagy utóbb visszaterítnek.

